



RESSÒ DE LA PARAULA

Resurrecció de la llibertat: ser mare



legeixo la premsa sense deixar de respirar l'aire de Pasqua. I sé que en la Pasqua ressuscita la llibertat. L'home nou, que ressuscita en Crist és, abans de res, lliure, dirà sant Pau (cf. 2Co 3,17). Alhora recordo l'estima que, si més no de paraula, tenim a les mares, fins al punt de dedicar-les-hi un dia, amb la conseqüent felicitació, regal, etc.

Tots dos sentiments s'uneixen en una sorprenent contradicció en llegir la premsa. Un article comenta la notícia d'un estudi de la Universitat Complutense de Madrid, titulat «Apujar la llibertat, causa de la baixa fecunditat». El resultat d'aquest estudi sociològic és aclaparador. En 2019 els nascuts per dona en edat fèrtil a Espanya són 1,17 i l'edat mitjana de les mares que tenen un primer fill és de 32,2 anys. L'alta valoració de la llibertat, conclou l'estudi, com a autonomia personal, com a possibilitat de llibertat de moviment, fa posposar la maternitat-paternitat. Aquesta és vista com una subjecció i un condicionant total per a ser autònoms. És a dir, maternitat-paternitat contra llibertat.

Recordo l'impressionant estudi del professor Alejandro Macarrón Larumbe *El suïcidi demogràfic d'Espanya* (2011). Per aquesta via caminem cap a una mena de suïcidi col·lectiu.



En absolut pensem que la dona és l'única responsable d'aquesta situació. Reconeixem que existeixen causes que hi contribueixen, com ara obstacles econòmics i socials; així, la coneguda dificultat de conciliar treball professional i maternitat. Però potser la causa principal sigui una manera d'entendre la llibertat que condueix a la solitud, a la degradació i fins i tot a l'esclavitud. En el mateix periòdic, dues pàgines més endavant, es pot llegir un altre article que exposa el problema de la legislació sobre la prostitució: davant un projecte de llei que busca l'abolició, pel vincle necessari de fet entre prostitució i abús o explotació, es presenta un altre projecte que per-

met la prostitució lliurement assumida, al·ludint el dret de la «llibertat sexual» de la dona. Sorprenent argument del dret a la llibertat individual per a deixar-se explotar i utilitzar com un objecte, a canvi de diners. Ens sorprenen, perquè creiem que el cos no és un objecte, sinó que «és persona» i la persona és també el seu cos.

Naturalment, la prostitució i l'ajornament o negació de la fertilitat són problemes en si diferents. No entrem en ells. Però hi ha un punt en el qual conflueixen: la manera d'entendre la llibertat.

La llibertat, l'home o la dona lliure, que ressusciten per Pasqua són éssers humans que, abans de res, estimen. I l'amor, certament, vincula, però aquest

mateix vincle allibera, perquè ens fa ésser més. Els enamorats es veuen atrets i units, però quan es vinculen per amor, senten que són més feliços. Només si un dels dos introdueix la queixa que «ja no se sent lliure» la unió entra en crisi.

Per a un cristià és una fal·làcia la contraposició entre llibertat i maternitat. Ser mare (pare) forma part d'aquell principi que va formular Jesús: «ningú no té amor més gran que el qui dona la seva vida pels qui estima» (Jn 15,13). Ningú és més lliure que qui dona la seva vida per amor.

† Agostí Cortés Soriano

Bisbe de Sant Feliu de Llobregat



APUNTS PER A L'ANÀLISI

EL MANIFEST POSTHUMANISTA (III)

Discerniment ètic

No hi ha dubte que el transhumanisme es presenta com una ideologia postmetafísica.

Des d'aquesta filosofia, les preguntes últimes o fonamentals són absolutament irrelevantes, perquè no tenen cap resposta concloent. L'ànima del transhumanisme és pragmàtica i antimetafísica. En aquest sentit, és un producte ideològic típicament angloamericà, en la mesura que s'inscriu en la tradició utilitarista i pragmàtica. Es considera

que la filosofia primera, la que Aristòtil va anomenar metafísica, és un discurs estèril i absurd, ja que planteja qüestions que no tenen una resposta concloent i que no permeten, en cap cas, millorar la qualitat de vida de les persones.

La missió inherent al transhumanisme és millorar la condició humana i, d'aquesta manera, la qualitat de vida de les persones. Les preguntes d'ordre metafísic, ontològic o teològic, per interessants que siguin, es consideren supèrflues, estèrils, inne-

cessàries i, fins i tot, lingüísticament mancades de sentit (*a non sense questions*).

Tot i la manifesta actitud antimetafísica del transhumanisme, aquest moviment, però, es nodreix d'una filosofia de la història i d'una cosmovisió que no és qüestionada, ni sotmesa a la crítica. Hi ha una escatologia immanent que nodreix l'ànima del moviment i que, en cap cas, se sotmet a una anàlisi científica.

Dr. Francesc Torralba, doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

Resurrección de la libertad: ser madre

Leo la prensa sin dejar de respirar el aire de Pascua. Y sé que en la Pascua resucita la libertad. El hombre nuevo, que resucita en Cristo es, ante todo libre, dirá san Pablo (cf. 2Co 3,17). Al mismo tiempo recuerdo el aprecio que, al menos de palabra, tenemos a las madres, hasta el punto de dedicarles un día, con la consiguiente felicitación, regalo, etc.

Ambos sentimientos se juntan en una sorprendente contradicción al leer la prensa. Un artículo comenta la noticia de un estudio de la Universidad Complutense de Madrid, titulado «Apurar la libertad, causa de la baja fecundidad». El resultado de este estudio sociológico es aplastante. En 2019 los nacidos por mujer en edad fértil en España son 1,17 y la edad media de las madres que tienen un primer hijo es de 32,2 años. La alta valoración de la libertad, concluye el estudio, como autonomía personal, como posibilidad de libertad de movimiento, hace posponer la maternidad-paternidad. Esta es vista como una sujeción y un condicionante total para ser autónomos. Es decir, maternidad-paternidad contra libertad.

Recuerdo el impresionante estudio del profesor Alejandro Macarrón Larumbe *El suicidio demográfico de España* (2011). Por esta vía caminamos hacia una especie de suicidio colectivo.

En absoluto pensamos que la mujer es la única responsable de esta situación. Reconocemos que existen causas que contribuyen a ello, como obstáculos económicos y sociales; así, la conocida dificultad de conciliar trabajo profesional y maternidad. Pero quizá la causa principal sea un modo de entender la libertad que conduce a la soledad, a la degradación e incluso a la esclavitud. En el mismo periódico, dos páginas más adelante, se puede leer otro artículo que expone el problema de la legislación sobre la prostitución: frente a un proyecto de ley que busca la abolición, por el vínculo necesario de hecho entre prostitución y abuso o explotación, se presenta otro proyecto que permite la prostitución libremente asumida, aludiendo el derecho de la «libertad sexual» de la mujer. Sorprendente argumento del derecho a la libertad individual para dejarse explotar y utilizar como un objeto, a cambio de dinero. Nos sorprende, porque creemos que el cuerpo no es un objeto, sino que «es persona» y la persona es también su cuerpo.

Naturalmente, la prostitución y el aplazamiento o negación de la fertilidad son problemas en sí distintos. No entramos en ellos. Pero hay un punto en el que confluyen: la forma de entender la libertad.

La libertad, el hombre o la mujer libre, que resucitan en Pascua son seres humanos que, ante todo, aman. Y el amor, ciertamente, vincula, pero ese mismo vínculo libera, porque nos hace ser más. Los enamorados se ven atraídos y unidos, pero cuando se vinculan por amor, sienten que son más felices. Solo si uno de los dos introduce la queja de que «ya no se siente libre» la unión entra en crisis.

Para un cristiano es una falacia la contraposición entre libertad y maternidad. Ser madre (padre) forma parte de aquel principio que formuló Jesús: «nadie tiene amor más grande que el que da su vida por los que ama» (Jn 15,13). Nadie es más libre que quien da su vida por amor.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Pregària intensa per la fi de la pandèmia

Per exprés desig del papa Francesc, en aquest mes de maig es realitza una «marató d'oració» amb el tema «La comunitat pregava a Déu intensament (Ac 12,5)». La iniciativa, promoguda pel Consell Pontifici per a la Nova Evangelització, implica de manera especial tots els santuaris del món, perquè promoguin entre els fidels, les famílies i les comunitats el res del Rosari per invocar la fi de la pandèmia.



Trenta santuaris representatius, repartits per tot el món, guiaran l'oració mariana, entre els quals, el de la Mare de Déu de Montserrat. Aquest moment de pregària serà **retransmès en directe pels canals oficials de la Santa Seu** a les 18 hores (hora de Roma) de cada dia.

El papa Francesc va obrir aquesta gran oració dissabte passat, 1 de maig, i la conclourà el 31 de maig.

Has pensat fer el teu testament vital?



Però, què és això? La *Declaració d'Instruccions prèvies i voluntats anticipades*, també conegut com a *testament vital*, és l'expressió escrita de la voluntat d'un pacient sobre els tractaments mèdics que desitja rebre, o no està disposat a acceptar, en la fase final de la seva vida. És útil especialment si arriba el moment en que la persona no pugui expressar-se per ella mateixa. També es pot especificar aspectes relatius a l'enterrament i al destí del seu cos o dels seus òrgans, un cop traspassada.

Existeixen models orientatius per a la redacció d'un document de voluntats anticipades, que cada persona pot adaptar de mane-

ra més personalitzada. En la seva reunió plenària del mes d'abril, **la Conferència Episcopal Espanyola ha aprovat un nou text de testament vital**, en el qual el signant expressa el seu desig de rebre els tractaments adequats per pal·liar els sofriments, sense que això suposi l'aplicació de l'eutanàsia; també sol·licita atenció espiritual en el tram final de la seva vida.

A més del document, s'ofereixen suggeriments pràctics per facilitar la realització del document de voluntats anticipades i la posterior inscripció en el registre de voluntats, un procediment important per tal que tingui valor jurídic.

Trobada d'escolans

El passat 24 d'abril tingué lloc al Seminari Conciliar aquesta iniciativa que té ja una tradició de 27 edicions. Els participants van ser una cinquantena, dels quals molt poquets van ser de la nostra diòcesi, donades les restriccions encara vigents per la pandèmia. Tots ells, ajudats pels seminaristes, van fer una sèrie d'activitats lúdiques que giraven entorn la figura de sant Josep.

La matinal va acabar amb la celebració de l'eucaristia, que va aplegar formadors, seminaristes, infants i adolescents amb els seus pares.



TWITTER DEL PAPA FRANCESC



@Pontifex: «Demanem la gràcia de tenir ulls per a veure el drama dels nostres germans i germanes que són víctimes del tràfic de persones, i el valor d'actuar perquè les nostres comunitats estiguin lliures de l'esclavitud» (8 de febrer).

@Pontifex: «La fraternitat és el veritable remei a la pandèmia i a molts mals que ens han colpejat. Fraternitat i esperança són com medicines que avui el món necessita, juntament amb les vacunes» (8 de febrer).

@Pontifex: «Tots som responsables de la comunicació que fem, de les informacions que donem, del control que podem exercir sobre les notícies falses, desemmascarant-les. Tots estem cridats a ser testimonis de la veritat» (9 de febrer).

@Pontifex: «El que resa és com un enamorat: porta sempre en el cor a la persona estimada, vagi on vagi. Per això, podem resar en qualsevol moment, en els esdeveniments de cada dia: al carrer, en l'oficina, al tren...; amb paraules o en el silenci del nostre cor» (10 de febrer).



Ordenació presbiteral de Samuel Gutiérrez

ORDENACIÓ PRESBITERAL
SAMUEL GUTIÉRREZ APARCERO
 per la imposició de mans i la pregària
 consecratòria de Mons. Agustí Cortés,
 bisbe de Sant Feliu de Llobregat

16 de maig de 2021

**SOLEMNITAT DE
L'ASCENSIÓ DEL SENYOR**

Catedral de Sant Llorenç - 18.00 h
 Sant Feliu de Llobregat

BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT



L'ordenació d'un nou sacerdot és un motiu de gran joia per a tota l'Església diocesana. El proper diumenge 16 de maig, solemnitat de l'Ascensió del Senyor, a les 18 h, a la Catedral-Parròquia de Sant Llorenç, qui rebrà l'ordenació presbiteral de mans del bisbe Agustí Cortés serà Samuel Gutiérrez, diaca des del passat mes d'octubre, adscrit actualment a

la Parròquia de Santa Maria de Castellefels.

Donades les circumstàncies de la pandèmia, que encara limiten els aforaments en actes de culte, i per facilitar igualment la participació a aquesta celebració diocesana, l'eucaristia **serà retransmesa pel canal YouTube** del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat.

CUIDEM-NOS
mútuament

JORNADA MUNDIAL DEL MALALT
 11 de febrer de 2021

PASQUA DEL MALALT
 9 de maig de 2021

CONFERENCIA EPISCOPAL ESPAÑOLA

Pasqua del Malalt

Se celebra avui amb el lema «Cuidem-nos mútuament», fil conductor de tota la Campanya del Malalt, que va començar el passat 11 de febrer, Jornada Mundial del Malalt. El missatge del papa Francesc destaca la importància d'aquest moment que vivim per oferir una atenció especial als malalts i a qui en té cura, ja sigui en centres sanitaris com a les llars i comunitats. **Al nostre web trobeu tot el material** d'aquesta campanya.

Acord per a la cessió i rehabilitació de la Capella dels Dolors

El passat dissabte 24 d'abril es va fer públic l'acord signat pel bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Agustí Cortés, i l'alcalde de Vilafranca del Penedès, Pere Regull, per a la cessió temporal de la Capella de la Mare de Déu dels Dolors al Vinseum. En l'acte, realitzat a l'interior de la mateixa capella, hi van participar el bisbe Agustí Cortés, el rector Xavier Aymerich, les regidores de l'Ajuntament, Meritxell Montserrat i Dolors Rius (en absència de l'alcalde), el president del Vinseum, Joan Tarrada, i el director Xavier Fornos.

reserva el seu ús en els actes propis com la celebració de la festa de la Mare de Déu dels Dolors i les misses prèvies (durant la setmana abans del Diumenge de Rams), l'entrada i sortida de les imatges del Sant Crist i la Mare de Déu dels Dolors per al Viacrucis del Divendres Sant, etc.

Per la seva banda, el Vinseum es compromet a portar a terme les obres de rehabilitació de la capella, que en aquests moments presenta moltes deficiències, i que inclou un projecte de consolidació i sanejament de l'estructura, adequació i manteniment de



Aquest acord suposa que l'Església cedeix al Vinseum, per un termini de 30 anys prorrogables, l'esmentada capella, del segle XVIII, per a l'exposició dels fons de béns artístics religiosos i per a actes de caire cultural i artístic del Museu. Aquesta cessió no implica la pèrdua de la propietat ni el caràcter de centre de culte de la capella, ja que la parròquia es

l'interior, accessibilitat, modernització de les instal·lacions, climatització, etc., i també les necessàries adequacions per als nous usos del temple.

Les dues parts valoren molt positivament l'acord que servirà per a la millora de l'edifici i per al seu ús cultural i artístic, la qual cosa suposa un benefici per a la vila i per a tota la ciutadania.

AGENDA

Preparant les reunions del Consell Presbiteral i del Consell Pastoral Diocesà.



El proper dijous 13 de maig, es reuniran a la Casa de l'Església els secretariats d'aquests dos organismes diocesans amb el bisbe Agustí per elaborar les línies de treball de les seves respectives reunions futures, que tindran lloc el dijous 3 de juny, per al Consell del Presbiteri, i el dissabte 5 de juny, per al Consell Pastoral Diocesà.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

10. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Fets 16,11-15 / Sl 149 / Jo 15,26-16,4a]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia, doctor de l'Església i patró del clergat secular espanyol; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

11. □ Dimarts [Fets 16,22-34 / Sl 137 / Jo 16,5-11]. **Lleida:** ■ Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); santa Felisa, mr.

12. □ Dimecres [Fets 17,15-22,1 / Sl 148 / Jo 16,12-15]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats mrs. a Roma; sant Pancraç (s. III-IV), mr. ro-

mà; sant Domènec de la Calzada (Riça), patró dels enginyers de camins, canals i ports; beat Francesc de Siena, prev. servita.

13. □ Dijous [Fets 18,1-8 / Sl 97 / Jo 16,16-20]. Mare de Déu de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, religiós franciscà; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prevere basc, fundador de la congregació del Sagrat Cor de Bètharram; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg., fund. Salesianes (FMA, 1872).

14. ■ Divendres [Fets 1,15-17.20-26 / Sl 112 / Jo 15,9-17]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Fets 1,15-26); santa Gemma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.

15. □ Dissabte [Fets 18,23-28 / Sl 46 / Jo 16,23b-28]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de Lestonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1607); sant Eufraasi, bisbe i mr.

16. □ Diumenge vinent, Ascensió del Senyor (lit. hores: de la Solemnitat) [Fets 1,1-11 / Sl 46 / Ef 1,17-23 (o bé: Ef 4,1-13) (o bé, més breu: 4,1-7.11-13) / Mc 16,15-20]. Sant Honorat, bisbe, patró dels fornors o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant Simó Stock, prev. carmelità; sant Germer, bisbe.

Diumenge VI de Pasqua (B)

COMENTARI

«Els qui no estimen no coneixen Déu perquè Déu és amor»

Les paraules de l'Evangelí i de la segona lectura d'aquest diumenge són tan entranhables i profundes que gairebé només caldria anar-les meditant poc a poc. Parlen de l'amor. De l'amor del Pare i de l'amor de Crist als seus deixebles: *Jo us estimo tal com el Pare m'estima*. Com a conseqüència, ell es converteix en el model del nostre amor: *El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat*. Però no ens equivoquem: estimar no és fàcil, cal lliurar-se totalment als altres. Per això diu: *Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics*. Ara bé, estimar ni que ens costi no és sinònim de tristor: *Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena*. Una nova prova que Crist ens estima és que ja no som criats: *A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit al meu Pare*. Jesús no es guarda cap secret per a ell sol, ho comparteix tot amb els deixebles perquè els estima. I perquè els estima els ha escollit: *No sou vosaltres, els qui m'heu escollit. Soc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre*. Sentint-nos estimats i escollits, podem comunicar a tothom com Déu ens estima en Jesucrist i vol que siguem sempre feliços. Conscient d'aquest amor universal Pere, i els altres creients, han de canviar els seus esquemes i batejar també un pagà: *Qui pot excloure del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant com nosaltres? Perquè Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé de qualsevol nacionalitat que sigui*. I Joan, a la segona lectura, ens dona la gran definició: *Déu és amor*. A partir d'aquí s'entén tot. *Hem d'estimar-nos els uns als altres perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu*. Només estimant entendrem Déu. No ens cal res més: sentir-nos estimats per Déu i estimar com Crist ens ha estimat. *Déu ha estat el primer d'estimar-nos enviant el seu Fill pels nostres pecats*. Ell és el model i la mida de tot amor.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,25-26.34-35.44-48)

Així que Pere entrà, Corneli sortí a rebre'l i es prosternà als seus peus. Pere el feu aixecar dient-li: «Posa't dret, que jo soc home, igual que tu.» Llavors Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui.»

Mentre Pere deia això, l'Esperit Sant vingué sobre tots els qui escoltaven la seva predicació. Els jueus creients que havien vingut amb Pere s'estranyaren molt en veure que el do de l'Esperit Sant era vessat fins i tot sobre els qui no eren jueus. De fet, els sentien parlar en llenguatges misteriosos i proclamar les grans coses de Déu. Llavors Pere digué: «Qui pot excloure de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres?» Tot seguit manà que els bategessin en el nom de Jesucrist. Després li pregaren que es quedés amb ells uns quants dies.

▶ Salm responsorial (97)

R. *El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contemplen la salvació*. O bé: *Al-leluia*.

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplen la seva salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en Crist d'alegria. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 4,7-10)

Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu: ha nascut d'ell i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor. Hem vist clarament l'amor que Déu ens té quan ell ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ha estat el primer d'estimar-nos, tant, que ha enviat el seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 15,9-17)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us estimo tal com el Pare m'estima. Manteniu-vos en l'amor que us tinc. Si observeu els meus manaments, us mantindreu en l'amor que us tinc, com jo també observo els manaments del meu Pare i em mantinc en l'amor que em té. Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena. El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare. No sou vosaltres, els qui m'heu escollit. Soc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre. I el Pare us concedirà tot allò que demanareu en nom meu. Això us mando: que us estimeu els uns als altres.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,25-26.34-35.44-48)

Cuando iba a entrar Pedro, Cornelio le salió al encuentro y, postrándose, le quiso rendir homenaje. Pero Pedro lo levantó, diciéndole: «Levántate, que soy un hombre como tú». Pedro tomó la palabra y dijo: «Ahora comprendo con toda verdad que Dios no hace aceptación de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea.»

Todavía estaba hablando Pedro, cuando bajó el Espíritu Santo sobre todos los que escuchaban la palabra, y los fieles de la circuncisión que habían venido con Pedro se sorprendieron de que el don del Espíritu Santo se derramara también sobre los gentiles, porque los oían hablar en lenguas extrañas y proclamar la grandeza de Dios. Entonces Pedro añadió: «¿Se puede negar el agua del bautismo a los que han recibido el Espíritu Santo igual que nosotros?». Y mandó bautizarlos en el nombre de Jesucristo. Entonces le rogaron que se quedaran unos días con ellos.

▶ Salmo responsorial (97)

R. *El Señor revela a las naciones su salvación*. O bien: *Aleluya*.

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas. / Su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su salvación, / Revela a las naciones su justicia. / Se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la salvación de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 4,7-10)

Queridos hermanos, amémonos unos a otros, ya que el amor es de Dios, y todo el que ama ha nacido de Dios y conoce a Dios. Quien no ama no ha conocido a Dios, porque Dios es amor.

En esto se manifestó el amor que Dios nos tiene: en que Dios envió al mundo a su Unigénito, para que viéramos por medio de él. En esto consiste el amor: no en que nosotros hayamos amado a Dios, sino en que él nos amó y nos envió a su Hijo como víctima de propiciación por nuestros pecados.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (15,9-17)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Como el Padre me ha amado, así os he amado yo; permaneced en mi amor. Si guardáis mis mandamientos, permaneceréis en mi amor; lo mismo que yo he guardado los mandamientos de mi Padre y permanezco en su amor. Os he hablado de esto para que mi alegría esté en vosotros, y vuestra alegría llegue a plenitud. Este es mi mandamiento: que os améis unos a otros como yo os he amado. Nadie tiene amor más grande que el que da la vida por sus amigos. Vosotros sois mis amigos si hacéis lo que yo os mando. Ya no os llamo siervos, porque el siervo no sabe lo que hace su señor: a vosotros os llamo amigos, porque todo lo que he oído a mi Padre os lo he dado a conocer. No sois vosotros los que me habéis elegido, soy yo quien os he elegido y os he destinado para que vayáis y deis fruto, y vuestro fruto permanezca. De modo que lo que pidáis al Padre en mi nombre os lo dé. Esto os mando: que os améis unos a otros.»